

stor, den trække vi fra, saa have vi Arealets Værdi. Nej, Ejendommen er en Helhed.

Men selv om man nu kunde tænke sig, at det paa den Maade vilde være muligt at finde Arealværdien, saa er man paa ingen Maade klar paa det Areal's Værdi, man netop ønsker Kundskab om. Arealværdien er afhængig af, hvilken Bonitet det Areal har, som Jernbanen tilfældigvis kommer til at berøre. Det er ikke lige-gyldigt, enten Jorderne ligge nær ved Landejendommens Bygninger eller fjernere fra dem. Driftsomkostningerne blive større, jo længere Jorderne ligge borte. Selvfølgelig vil man aldrig kunne sætte den Jord, som ligger længere borte, til saa høj en Værdi som den, der ligger nærved. Desuden vide vi, at der er forskellige Klasser af Jorder, stærke Jorder, Middel-jorder, Sandjorder, Kær- og Engjorder, L yngheder, Kratskove, kort sagt, der kan være mange forskellige Sorter Jorder paa Ejendommens Arealer, hvilke alle ere af forskellig Værdi, saa selv om man fandt Værdien for det samlede Areal, vilde den ikke være til nogen synderlig Oplysning for Kommissionen, hvis Opgave er at udfinde den oprindelige Grundværdi paa de Arealer, der kom til at ligge i Nærheden af Banen og profiterede særlig af denne.

Jeg vil give den højtærede Trafikminister en Anvisning om, hvorledes Grundværdien muligvis bedre kunde findes end ved at benytte denne forældede Vurdering til Ejendomsskyld. Hver Gang der anlægges en Bane, gaar der en Ekspropriations- og Taksationskommission forud, og dens væsentlige Opgave er egentlig at vurdere Arealerne, naar det er ude i Landet. Den tilbyder Ejerne Erstatning paa den Maade: Vi sætte en Td. Land til den og den Pris, og paa Grund af de store Forstyrrelser, vi gøre i Landbrugets Drift, give vi den og den Erstatning. Altsaa, denne Ekspropriations- og Taksationskommission, som er gaaet forud for Banens Bygning, har allerede værdsat det Areal, som ligger omkring Banen. Jeg har selv deltaget i Ekspropriationskommissioner og ved, at der bliver i Regelen betalt lidt højt, men det spiller efter min Mening en saa ubetydelig Rolle i Sammenligning med at faa noget fast at gaa ud fra i Stedet for at skulle gaa ud fra en forældet Vurdering til Ejendomsskyld.

Hvorfor ere vi i det hele taget komne ind paa kun at ville have en Værdistigningsafgift af Grunden? Det maa sikkert være, fordi de nede i Folketinget ere blevne

Tilhængere af Henry Georges Teorier. Det var jo hans Teori, at al Grund oprindeligt tilhørte Samfundet, og at enhver Stigning af Grunden derfor burde komme Samfundet til gode. Ja, den Teori ser jo meget smuk ud, men efterhaanden som Landet bliver befolket og Grundstigningen kommer, forandres Grunden og ikklædes et Udseende, som den slet ikke havde i sin Urtilstand, og det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, efter at den har faaet andre Klæder paa, at komme og sige: Grunden saa oprindeligt saaledes ud. Det vil blive aldeles umuligt, naar den har faaet denne Klædning, at skelne imellem, hvad der virkelig tilhører den oprindelige Grund, Naturgrunden, og hvad der skyldes Kulturen, det menneskelige Arbejde. Og er det umuligt at udfinde dette i Udviklingen fra Grundens Naturtilstand, til den er bleven stærkt befolket, vil det naturligvis ogsaa have sin Vanskelighed at fastholde Billedet af den Udvikling, Grunden undergaar, naar Befolkningen stiger yderligere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man egentlig er meget bedre tjent med at blive ved det, vi allerede have i Lovgivningen, og som den højtærede Minister vist ogsaa har tænkt paa fra først af at blive ved: Ejendomsskylden og Ejendoms-skyldansættelsen. Den fastsættes efter Areal's nuværende Beklædningsforhold, om jeg maa kalde det saaledes, det andet er efter Fortidens.

§ 20 siger, at først naar 20 pCt. ere naaede, deler Staten med Ejeren af Jorden, og de dele altsaa lige. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sagde forleden Dag, at denne Deling var stærkt til For-del for Staten, andetsteds har man ikke turdet gaa saa vidt. Jeg er ikke saa kendt med disse Forhold og kan derfor ikke konstatere det, men er tilbøjelig til at tro, at dette Lovforslag gaar videre, end der er gaaet i andre Lande. Saa længe vi have Ejendomsskylden, er Staten ikke helt afskaaren fra at faa en Erstatning for sine Udgifter til Jernbaner, som jo ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sagde forleden. Et Eksempel vil vise det. Ved en nylig oprettet Landstation sælges en Byggegrund paa 1,500 Kvadratalen. Sætter jeg en Værdi af Areallet, før Banen blev bygget, til 700 Kr. pr. Td. Land, bliver Værdien 5 Øre pr. Kvadratalen; det er 75 Kr. Jeg sætter nu, at Grunden, fordi der kommer en Landstation, stiger til 35 Øre pr. Kvadratalen — maa jeg i Parentes indskyde, at jeg tror, at de Arealer, der ligge mellem Landstationerne, neppe